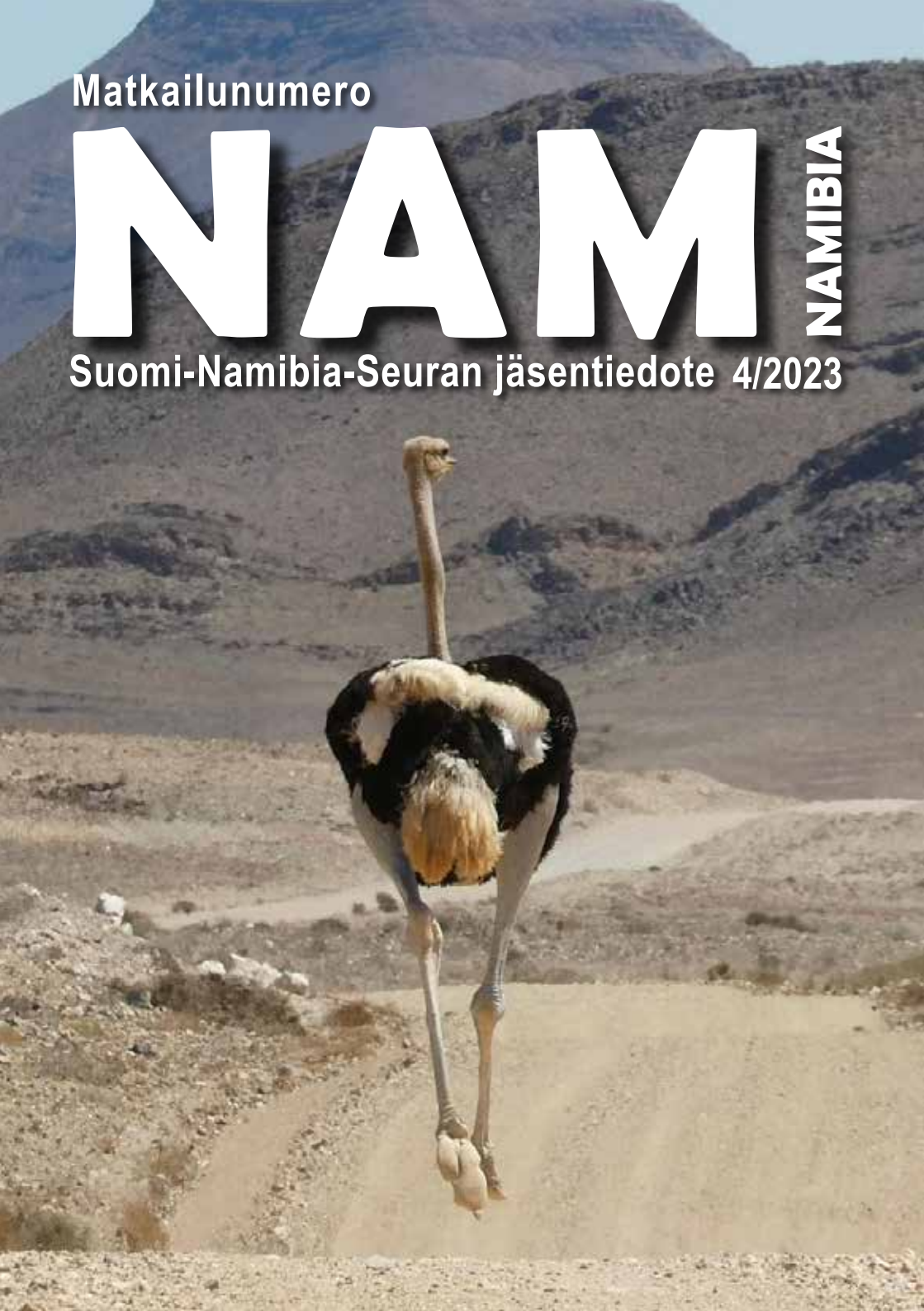
Matkailunumero

NAM

NAMIBIA

Suomi-Namibia-Seuran jäsentiedote 4/2023

Suomi-Namibia-Seura ry

Rauhanasema, Veturitori
00520 Helsinki
www.suominamibiaseura.fi

Tykkää meistä Facebookissa!

Tilinumero:
FI48 8000 1970 1254 81
(Danske Bank)
Viite: 31697
Käytä viitenumeroa maksaessasi jäsenmaksusi. Jos maksu tapahtuu muualta kuin omalta tililtäsi, merkitse viestikentään oma nimesi.

Liittyminen ja jäsenrekisteri:
suominamibiaseura@gmail.com

Jos yhteystietosi muuttuvat, ilmoita siitäkin samaan sähköpostiin. Tarkista takakannesta, että yhteystietosi ovat ajan tasalla. Sähköpostilla pystymme tiedottamaan nopeasti, jos esimerkiksi namibialaisia vieraita tulee lyhyellä varoitusajalla.

Jäsentiedote:
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Taitto:
Pauliina Shilongo
050 309 2517
pshilongo@gmail.com

Paino:
Grano Oy, Vantaa 12/2023

Suomi-Namibia-Seura on vuonna 1974 perustettu ystävyysseura, jonka tarkoitus on syventää suomalaisten Namibia-tietämystä ja kaikenlaista kanssakäymistä kansojemme välillä.

Kauden 2024 hallitus:
Seppo Kalliokoski, pj
Martti Eirola
Risto Jaakkola
Laura Ketonen
Timo Korhonen
Eeva-Maria Muurman
Dora Puhakka
Ritva Semi
Pauliina Shilongo

Varajäsenet:
Esa Eirola
Olivia Heinonen
Heli Kuusipalo
Anu Lehtinen
Maija Malmström
Tuomo Pohjantuli
Heikki Salko
Olli Vainio

Jäsenmaksu vuonna 2024:
25 euroa/vuosi,
opiskelijoilta 15 euroa/vuosi.

Kannen kuva: Dani Amosov

NAMIBIA PÄHKINÄNKUORESSA

Pinta-ala
824 290 km² (n. 2,5x Suomi), josta suuri osa kuuluu Namibin ja Kalaharin autiomaihin.

Väestö
Asukasluku noin 2,7 miljoonaa (2023 arvio). Elinajanodote 64 vuotta. Pääosa väestöstä asuu maan pohjoisosissa ja pääkaupunki Windhoekissa (480 000 as.). Namibia on maailman toiseksi harvimmin asuttu valtio.

Kielet
Ainoa virallinen kieli on englanti, jolla on kuitenkin hyvin vähän äidinkielisiä puhujia. Yleisimmät kielet ovat oshiwambo (puolet väestöstä), nama-damara, afrikaans, herero ja kwangali. Lisäksi kymmeniä muita bantu- ja khoisan-kieliä sekä saksa ja portugali.

Uskonnot
Noin 90 % kristittyjä, joista noin puolet luterilaisia, lisäksi erilaisia kansanuskontoja.

Talous
Namibia on ylemmän keskitulotason valtio (ostovoimakorjattu BKT n. 9 000 USD per capita), mutta varallisuus on epätasaisesti jakautunut ja yli 40 % väestöstä elää köyhyydessä. Peruspalvelut ja infrastruktuuri ovat kuitenkin Afrikan parhaimmistoa. Pääelinkeinoja ovat kaivannaisteollisuus, matkailupalvelut, kalastus ja maatalous.

Ilmasto
Lämmin/kuuma. Ajoittain sateinen kesä marraskuulta maaliskuulle. Talvella, kesäheinäkuussa, on kuivaa ja yöt ovat kylmät.

Aikavyöhyke
UTC+2 (sama kuin Suomen talviaika).

Sähköverkko
220 V 50 Hz, pistokkeet eteläafrikkalaista mallia (paikallinen adapteri siis riittää).

Tietoliikenneyhteydet
Kattava GSM-verkko, kaupungeissa 4G ja internet-kahviloita. Hotelleissa yleensä WiFi. Useimmat suomalaiset liittymät toimivat, mutta paikallinen prepaid tulee halvemmaksi. Internetissä maatunnus .na, puhelimetn maasuunta +264.

Raha
Rahayksikkö Namibian dollari, N$ (NAD). 1 EUR = 20,6 NAD (12/2023). NAD on sidottu samanarvoiseen ja myös yleisesti käytettyyn Etelä-Afrikan randiin (ZAR). Suomalaiset pankkikortit toimivat.

Valtiomuoto
Tasavalta. Presidentti Hage Geingob, Namibia itsenäistyi Etelä-Afrikasta vuonna 1990. Entinen itsenäisyysliike Swapo on edelleen maan johtava puolue.

Matkustusdokumentit
Passin on oltava voimassa 6 kk matkan jälkeen. Suomalaisella passilla matkustava ei tarvitse viisumia alle 3 kk:n oleskeluun/vuosi.

Suomen suurlähetystö Namibiassa
P.O. Box 3649, Windhoek, Namibia.
(2 Crohn Street)
+264 61 221355 (tel)
sanomat.win@formin.fi
www.finland.org.na
Suurlähettiläs Leena Viljanen.

Namibian suurlähetystö Suomessa ja Baltiassa
Unioninkatu 18, 00130 Helsinki
+358 10 8509700
info@namembassy.fi
www.namembassy.fi
Ambassador H.E. Charles B. Josob

Namibian kunniakonsuli
Timo Palander,
puh. 040 5589883, timo@palanders.fi.

Namibia on oiva matkailukohde

Uusi vuosi 2024 alkaa matkailumessuilta. Pohjois-Euroopan suurimmat matkailualan messut ovat perinteisesti näin tammikuussa Helsingin Messukeskuksessa. Suomi-Namibia-Seurakin on taas mukana menossa monen muun ystävyysseuran tavoin.

Koronapandemian jälkeen matkailuala on jälleen virkistymässä ja on varmasti hienoa tutkailla matkailun eri vaihtoehtoja. Mainosten lukeminen saa helposti haaveilemaan eri matkakohteista. Toivottavasti haaveilut muuttuvat monen osalta myös todeksi. Toivottavasti monen haaveilijan tie vie Namibiaan.

Olin joulukuun lopussa rotaryharrastukseni tiimoilta Virossa Saarenmaalla ja kokouksessa eräs osallistuja äityi kehumaan Namibian matkaansa, jonka hän oli tehnyt ennen Covid-19 pandemiaa. Hän suositteli maata, kehui vuolaasti Swakopmundia, Walvis Bayta, Etoshan kansallispuistoa ja Namibian luontoa. Hän ei tiennyt, että paikat ovat minulle hyvin tuttuja, mutta kun kerroin kolunneeni paikat useamman kerran muuttui keskustelu yhteiseksi muisteluksi: näitkö sen tai sen tai

mitä pidit hiekkadyyneistä, näitkö leijonia ja voi miten hyviä autoteitä siellä oli.

Namibia ottaa suomalaiset vastaan läheisinä ystävinä. Itseäni ensimmäisellä matkalla vuonna 1993 sykähdytti vahvasti pohjoisessa, kun kirkon ikkunalaudalla oli muovinen kirkon näköinen, keltainen pankki. Tuo pankki muistutti minua lapsuuden pyhäkoulusta. Samankaltaiseen pankkiin olin

säästänyt pennosia ja vienyt ne sitten pyhäkouluun, josta ne lähtivät yhteiseen lähetystyön kassaan.

Namibia on suomalaisille erinomainen matkailukohde. Upean luonnon kohtaaminen on oma asiansa. Mutta kun tapaa Selman, Martin tai Anna-Liisan, kohtaa myös tärkeän palan suomalaisen lähetystyön historiaa. Lähetystyö, ihmisten terveydenhuollosta ja koulutuksesta huolehtiminen on jättänyt maahan vahvan jäljen.

Namibian matkalla voi myös nähdä, että kehitysyhteistyöhön käytetyt rahat eivät ole ns. kankkulan kaivossa vaan työn tuloksia on nähtävissä eri puolilla maata. Pääkaupunki Windhoekissa on esimerkiksi Martti Ahtisaari -koulu, joka jo yli 25 vuotta on tehnyt hyvää koulutuksen kehittämistä. Koulua ovat tukeneet Suomen Opetusalan Ammattijärjestö OAJ ja Pasilan Rotaryklubi.

Haaveillaan matkoista. Matkataan Namibiaan, joko ryhmämatkalla tai omalle porukalle räätälöidyillä matkalla.

Hyvää vuotta 2024 Suomi-Namibia-Seuran jäsenille ja kaikille lukijoille.

Ritva Semi
Varapuheenjohtaja

P.S. Tule tervehtimään meitä Matkamessuille 19.–21.1.2024 klo 10–18 osastolle 7ky27!

Muraali Martti Ahtisaari Primary Schoolin seinässä. Kuva: Esa Teräväinen.

Ensikertalaisena Namibiassa

Namibia on ollut unelmamatkakohteenani niin kauan kuin voin muistaa, ja vihdoin viime maaliskuussa pääsin suuntaamaan kohti maisemia, joita siihen saakka olin ihaillut TV:n luonto-ohjelmissa. Osallistuimme PeterPanBike-nimisen matkanjärjestäjän kaikkien aikojen ensimmäiselle Namibian matkalle. Matkaa taitettiin Royal Enfield Himalayan -moottoripyörillä ja ryhmässä oli tusinan verran ajokkeja. Verrattuna moniin Afrikan maihin Namibiaan lähteminen kävi kätevästi, kun Suomen kansalaiselta ei lyhyeen oleskeluun vaadita viisumia, ja tavanomainen rokotussuoja riittää.

Teksti: *Jaana Vuorio.* Kuvat: *Petri Vuorio ja Dani Amosov.*

Vietimme Windhoekissa ensimmäisen päivän tutustuen ensin pääkaupungin keskustan nähtävyyksiin ja sitten myös ympäristöön, mukaan lukien Katuturan toriin. Kävimme hakemassa moottoripyörät ja sen jälkeen siirryimme illalliselle, jossa grilliruoan ystäville oli tarjolla monenlaisia maukkaita vaihtoehtoja.

Namibiassa on tunnetusti runsaasti hyväkuntoisia päällystettyjä teitä, mutta tällä matkalla suurin osa valituista reiteistä ajettiin sorateitä pitkin ja välillä paljaalla hiekalla tai kivikkoisilla poluilla. Sen vuoksi mukana oli huoltoauto, jota ajoi mekaanikko ja johon kyytiläinen saattoi tarvittaessa moottoripyörän takapenkiltä hypätä. Autoon mahtuivat myös kaikki matkatavarat. Rengasrikkoja moottoripyörille tällä kahden viikon kiertomatkalla sattui kolme. Pitkät etäisyydet taajamien ja polttoainejakelupisteiden välillä tulivat tutuiksi, eivätkä huoltoauton bensiinikanisterit olleet täysin tarpeettomia. Vauhti sorateillä pysyi varsin kohtuullisena, joten päivämatkan pituus oli noin 300 km. Sorateillä ei ollut kovin usein vastaantulijoita, saati ohitettavia tai ohittajia, mutta kerran kuitenkin strutsi ilmaantui moottoripyöräjoukon keulille. Maastossa näimme monin paikoin mm. Namibian kansalliseläimiä keihäsantilooppeja.

Kohti Kalaharia

Aluksi suuntasimme kohti Kalaharin puoliaavikkoa. Moottoripyörän kyydissä maisemasta muotoineen ja väreineen pystyi todella nauttimaan. Majoi-

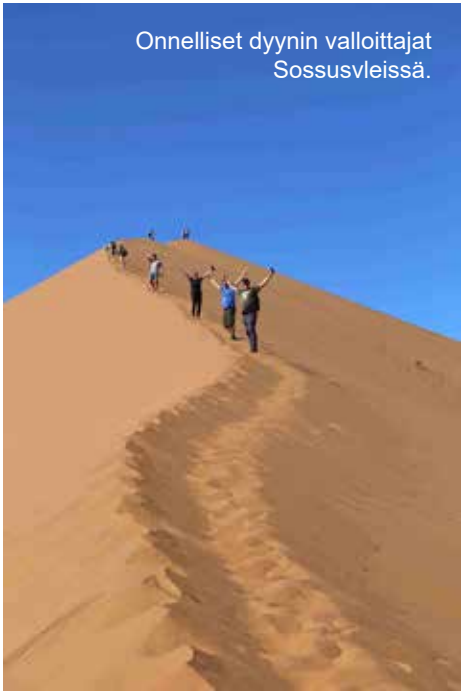
Kokerboom- eli kapinpuuaaloemetsä

tuimme Kalaharin alueella parissa eri paikassa, joista toisessa oli pieni eläinpuisto. Tuon Bitterwasserin alueella järjestetään vuosittain suosittu purjelentotapahtuma. Seuraava kohteemme oli Quiver Tree Forest (Kokerboom- eli kapinaaloemetsä). Saavuimme sinne iltapäivällä auringonlaskun lähestyessä. Paikan ainutlaatuinen kauneus teki sanattomaksi, näkymä oli aivan epätodellinen.

Lumoava autiomaa

Seuraavaksi kävaisimme Fish River Canyonin reunalla. Sen jälkeen matkalla kohti Lüderitziä majoituimme ihastuttavassa Alte Kalkofenissa, jonka rauhallinen tunnelma namibialaisen luonnon ympäröimänä oli erittäin vaikuttava kokemus. Satamakaupunki Lüderitz ja sen lähellä sijaitseva nykyinen aavekaupunki, aikanaan timanttikaivostoiminnan johdosta kukoistanut Kolmanskop puolestaan tarjosivat mahdollisuuden tutustua alueen monipuoliseen historiaan.

Lüderitzistä lähdön jälkeen majoituimme vielä Helmeringhausenissa ja Sesriemissä siirtyessämme kohti yhtä maan päänähtävyyttä, Sossusvleita. Siellä maisemia pystyivät kovakuntoisimmat halutessaan ihailemaan kiipeämällä vaikkapa Big Daddy -dyynin huipulle (325 m). Namibian matka oli kokonaisuutena uskomattoman hieno kokemus, mutta lumoavaa Sossusvleitä ja Namibin autiomaan kauneutta on vaikea edes sanoin kuvata.

Onnelliset dyynin valloittajat Sossusvleissä.

Kirahveja Bitterwasserin eläinpuistossa.

Namibiasta löytyy monenlaisia maastoja. Kuva: Dani Asimov.

Swakopmundissa majoituimme matkalla ensimmäistä kertaa varsinaisessa hotellirakennuksessa. Sieltä retkeilimme Walvis Bayhin ja Sandwich Harbour -dyyniajelulle samoin kuin Cape Crossiin. Ajelu maastoauton kyydissä ylös ja alas jyrkkiä Namibin autiomaan dyynejä oli todella mieleenpainuva kokemus, samoin kuin Sandwich Bayn upeat maisemat.

Ystävälliset ihmiset

Windhoekiin palattua olimme kaikki todella iloisia ja kiitollisia kaikesta näkemästämme ja kokemastamme. Tapaamamme namibialaiset olivat hyvin ystävällisiä, esimerkiksi Swakopmundin torilla minulle rannekorun myynyt Selma ilahtui tavatessaan suomalaisen, jollaisia hän kotiseudullaan Pohjois-Namibiassa oli tuntenut. Minun olikin pakko todeta, että Namibiasta oli tullut pysyvä unelmamatkakohteeni, jonne haluaisin palata niin pian kuin mahdollista. Sitä paitsi puolet tuosta laajasta maasta on vielä kokonaan näkemättä.

Lisätietoja PeterPanBiken matkoista: www.peterpanbike.fi.

Kuvat ylhäältä alas:
Ajotauko Lüderitzinniemellä.
Fish River Canyon.
Gepardien turkin väri sulautuu hyvin taustaansa.

Katse etelän yötaivaalle

Teksti ja kuvat: *Esa Teräväinen*

Namibiaan matkustava kohtaa erilaisen, mutta monin verroin hienomman tähtitaivaan kuin koto-Suomessa. Kuuttomana yönä Linnunrata on häikäisevän kirkas, ja pilvettömiä öitä riittää.

Namibiassa on keskimäärin 300 aurinkoista päivää vuodessa. Pohjoisen kesän, ts. etelän talven aikana lähes jokainen yö on pilvetön. Kirkkaimmat tähdistöt näkee kuutamossakin, mutta kuuton yö on vertaansa vailla oleva elämys. Kun Namibiassa katuvalojen haitta on vähäistä, ehkä pääkaupunkia lukuun ottamatta, niin tähdet näkyvät taajamissa varsin hyvin ja maaseudulla mahtavasti.

Jotta katselu olisi nautinto, niin on syytä muistaa lämmin vaatetus. Namibian talveen on matkalle syytä varata toppatakki, pitkät kalsarit, villasukat sekä pipo ja hanskat, sillä lämpötila voi laskea lähelle nollaa. Kesällä pärjää vähemmälläkin.

Etelän talven yötaivaalla huomio kiinnittyy Kentaurin tähdistön kirkkaimpiin ja lähekkäin loistaviin tähtiin (α- ja β-Centauri). α-Kentauri onkin maapalloa lähin tähti vain neljän valovuoden päässä. α- ja β-Kentaurin johdattamana, niistä oikealle löytyy Etelän risti. Se lienee tunnetuin eteläisen taivaan tähtikuvioista, ja näkyy yöllä hyvin jopa pääkaupunki Windhoekissa.

Kuuttomana yönä huomion vie kotigalaksimme Linnunrata. Se näkyy yötaivaalla eteläisellä pallonpuoliskolla paremmin kuin meillä, sillä Linnunradan keskiosien kirkkaammat tähtikeskittymät ja sumut näkyvät. Namibian talvessa Linnunrata on myös korkealla yötaivaalla, samoin kuin kirkkaat tähdistöt Skorpioni ja Jousimies. Nämä tähdistöt ovat Suomesta katsottuna kovin alhaalla eteläisellä taivaalla ja huonosti havaittavissa.

Illan pimetessä on syytä katsoa myös pohjoiseen horisonttiin, jossa tuttu Otavan asterismi on juuri ja juuri näkyvissä - meikäläiseen verrattuna ylösalaisin.

Pohjoisella taivaalla on myös kirkas Karhunvartijan tähdistön Arcturus-tähti, joka on suomalaisen kevätyön

etälätaivaan kirkkain tähti. Kiikareilla kannattaa etsiä myös ω-Centaurin pallomainen tähtijoukko, ihailla Etelän ristin ympäristön tähtijoukkoja ja sumuja. Heti pimeän tullessa kannattaa tarkkailla lounaassa Kölin tähdistön kaasusumuja ennen niiden painumista horisontin taakse.

Suomen talvella Namibiaan matkustavalle avautuu luonnollisesti aivan toinen näkymä ja toiset haasteet. Namibian kesään kuuluu sadekausi ja sateet keskittyvät ilman viiletessä yöaikaan, mahtavia ukkosia unohtamatta. Silti taivas on usein kirkas ja tähdet näkyvät. Kirkasta Linnunrataa on nyt hankalampi nähdä, se näkyy aamuyöllä. Sen sijaan illalla korkealla etelässä voi havaita kaksi ututäplää, Magalhaesin pilvet, Linnunrataa kiertävät kääpiögalaksit. Etelässä kirkkaimpina tähtinä erottuvat Kölin Canopus ja Eridanus-virran Achenar. Etelän risti nousee näkyviin vasta puolenyön paikkeilla. Pohjoisen taivasta hallitsevat taas meikäläiset talvitähdistöt, kuten Orion, Härkä ja Ajomies. Kirkas Sirius-tähti ja Härän tähdistön Seulaset ovat helposti nähtävissä.

Tuntemattomien tähdistöjen tunnistaminen voi aluksi tuntua hankalalta, mutta avuksi voi ladata omaan kännykkään esim. Tähtitieteellisen yhdistyksen Ursan ilmaisen applikaation ursa.fi/tahtikarttasovellus.html. Kännykkää eri suuntiin taivaalle osoittamalla voi hahmottaa varsin helposti tähtikuvioita ja taivaalla mahdollisesti näkyviä planeettoja. Oman matkan ajankohdan tähtitaivaaseen, Kuun vaiheisiin ja sopiviin tarkkailuhetkiin voi perehtyä jo etukäteen esimerkiksi ilmaisella Stellarium-ohjelmalla (stellarium.org).

Tähtitaivaan mahtavuuden ihailuun riittävät omat silmät. Kiikareilla voi katsella kirkkaimpia kohteita. Innokkaimmat harrastajat ovat kuljettaneet mukanaan matkalaukkuun mahtuvan kaukoputken jalustoineen. Itse olen tutustunut etelän yötaivaaseen paljain silmin katsellen ja täydentänyt elämystä kevyeen jalustaan kiinnitetyn digikameran avulla. Kuvia katsellen voi muistella hienoja hetkiä.

Vielä yksi seikka on muistettava. Namibian luonnossa myös petoeläimet liikkuvat öisin. Niinpä alueilla, jossa on vaaraa pedoista, on tähtien tarkkailu syytä tehdä aidatuilla majoitusalueilla. Tähdet näkyvät mainiosti myös pienemmissä kylissä ja kaupungeissa eikä tällöin yleensä ole petovaaraa.

MATKAKERTOMUS: Namibian historiaa ja nykypäivää -matka 26.6.–12.7.2023

Valppaita matkailijoita on kymmenkunta, pienen bussin täydeltä. Mukana on useampia varsinaisia konkareita, jotka tuntevat Namibian todellakin pintaa syvemmältä - kuten matkan mainoskin jo lupasi. Ensikertalaiselle on riittänyt ihmeteltävää heti ensimmäisestä päivästä lähtien. Omat ennakkokäsitykset ovat lujassa, eikä mikään ennakkotiedon määrä niitä kumoa – on koettava itse.

Teksti: *Heidi Kauppi-Hopia.* Kuvat: *Heidi Kauppi-Hopia, Eeva-Maria Muurman* ja *Esa Teräväinen.*

Viidakkoa ei näy, vaikka ollaan Afrikassa… Joka paikka ei vilisekään väkeä, vaan ohitamme pitkät pätkät autiota maaseutua. Kesämekot pysyvät vielä toistaiseksi matkalaukussa, ja ne ainoat lämpimämmät vaatteet on kerrostettu ylle. Matkan ohjeissa kyllä, tarkemmin katsoen, oli muistutettu eteläisen pallonpuoliskon talvesta ja kerrottiin, että aamulla voi olla jopa pakkasta – ja sitä todellakin oli! Windhoek tarkoittanee ”tuulen kulma”; osuva nimi ensikokemuksen perusteella.

Viivasuoraa asfalttitietä kohti historiallista Ambomaata

Nimistönsä puolesta seutu vaikutti etukäteen hieman vaikeasti lähestyttävältä – miten nämä matkan varrelle osuvat paikannimet voisi mitenkään muistaa tai edes erottaa toisistaan: Omandongo, Omulonga, Oniipa, Onandjokwe, Ondangwa, Olukonda. Jälkeenpäin sanoisin, että Oniipa ja Onandjokwe loistavat kirkkaina kartallani, muihin tarvitsee välillä googlaamista ja muistiinpanojen tutkimista kuvien, mielikuvien ja nimien yhdistämiseen. Joka tapauksessa oli silmiä avaavaa nähdä, miten Suomen Lähetysseuran työn jäljet edelleen olivat nähtävissä ihan konkreettisesti, henkisestä ja hengellisestä perinnöstä puhumattakaan.

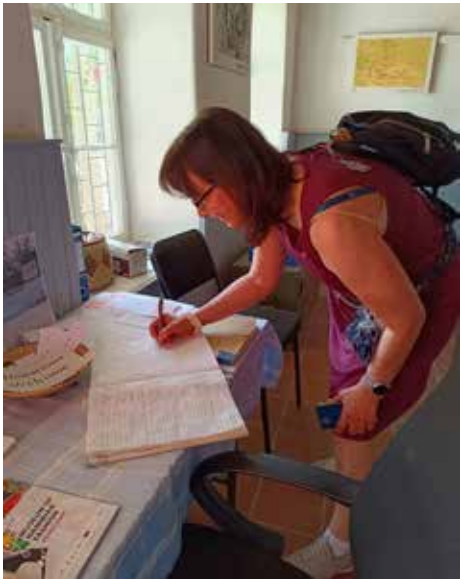
Selma-tädin jalanjäljillä

Lopullisesta matkapäätöksestä on kiittäminen Selma-tätiä, jonka oudot ja painavat tuomiset olivat olleet aina näkösällä lapsuudenkodissani, ilmeisesti kulkeutuneina hänen sisarensa Amyn kautta ajan saatossa pari sukupolvea eteenpäin äidilleni. Samanlaiset nilkkarenkaat näimme matkallamme Nakambale-museossa. Matkan yksi käyntikohde oli toimivan Onandjokwen

Auringonlasku matkalla kohti Oniipaa.
Kuva: Heidi Kauppi-Hopia

sairaalan alueella sen ensimmäisessä, vuonna 1911 valmistuneessa sairaalarakennuksessa sijaitseva Onandjokwe Medical Museum. Museossa on monin tavoin esillä sairaalan perustamista johtaneen lähetyslääkäri Selma Rainion elämä ja työ Ambomaalla. Myös muut suomalaiset vuosikymmenten varrella sairaalassa toimineet terveydenhuollon ammattilaiset olivat museossa esillä, samaten kuin maan ensimmäinen hoitajakoulu ja muut askeleet kohti nykypäivää ja namibialaisten vahvaa suvereniteettia alalla kuin alalla. Varsinaisen sairaalan kyljessä on Selma Rainio Medical Center -niminen erillinen klinikka. Selma itse lepää sairaalan lähellä

Ylhäällä: Kirjoittaja Selma-tädin jalanjäljillä. Onandjokwe Medical Museum. Kuva: Eeva-Maria Muurman.
Alhaalla: Iltanuotiolla tate Elian kotona Nkurenkurussa. Kuva: Esa Teräväinen.

Savihärkien muovaamista. Mbunza Living Museum, Kavango. Kuva: Esa Teräväinen.

sijaitsevalla hautausmaalla. Kuvia hautakivestä olin nähnyt aiemminkin, mutta omin silmin nähtynä karu paasi kuivalla kentällä kaukana kotimaasta on pysäyttävä näky.

Kavangolla kotivierailuja ja jokimaisemia

On jo selvästi lämpimämpää ja jatkamme kevyissä lomavaatteissa Kavangolle, jokimaisemiin Angolan rajan tuntumaan. Nkukenkurun sairaalassa tutustuimme selkeästi johdettuun laitokseen, jossa kehuttiin potilaita tulevan hyvän hoidon perässä myös Angolan puolelta. Mitä omaan terveyteen tulee, kotipuolessa apteekin kassalla oli mietityttänyt, että missä järkevän varautumisen raja mahtaa mennä. Kun sitten ensimmäinen ja viimeinen matkalla näkemäni hyttynen pakeni kylläisen pulleana käsivarreltani, tuntui kieltämättä mukavalta tietää, että suositellut malarian estolääkkeet oli kiltisti syöty.

Etukäteen jännittävä kokemus oli vieraileminen paikallisissa kodeissa, joita hauskasti järjestyi kohdalle vielä lisää ohjelman ulkopuoleltakin. Useimmissa kodeissa oli kaikuja perinteisestä asumistyylistä, jossa aitauksen suojaan kätkeytyivät omat erilliset yksikkönsä eri toiminnoille vähän samalla idealla kuin Olukondan museossa oli jo aiemmin nähty. Nautimme pitkän pöydän ääressä ilta-auringon oranssissa hehkussa paikallista ruokaa. Auringon laskettua eteläisen taivaan tähdet tuikkivat, ja talon väkeä kokoontui nuotiolle.

Waton meloja Okavango-joella. Wato on yhdestä rungosta veistetty ruuhi. Kuva: Esa Teräväinen.

Perusydinperheitä oli haastavaa tunnistaa eloisista seurueista. Tulikin vaikutelma, että yhtä pitää pikemminkin suku – ja olivatko kaikki nyt ihan sukuakaan? Paljon näkyi nuoria ja lapsia, joista tunnuttiin pidettävän lämpimästi, mutta jämäkästi huolta.

Koulut ja kirkot, näkyvä osa yhteiskuntaa

Kävimme matkallamme usemmassakin koulussa. Martti Ahtisaari Primary Schoolissa Windhoekissa Suomi-yhteys näkyi ihan konkreettisesti paitsi nimessä myös seinämuraaleissa. Matkalla mukana ollut Suomi-Namibia-Seuran varapuheenjohtaja **Ritva Semi** kertoi kokemuksia monivuotisesta opettajavaihtoprojektista, jossa koulun opettajat kävivät Kirkkonummella ja päinvastoin, hyvin tuloksin.

Kohteitamme oli myös ELCIN Nkurenkuru High School, jossa oppaamme **Eeva-Maria Muurman** oli muutama vuosikymmen sitten toiminut matemaattisten aineiden opettajana. Moniosaaja Eeva-Maria on myös teologian maisteri ja osaa hieman paikallista kieltäkin, mikä teki hänestä varsinaisen superoppaan. Kirkkoja näimme lukuisia, joissa tavalla tai toisella näkyi suomalaisten kädenjälki.

Jäljen jätti myös Eeva-Marian saarna Nkurenkurun kirkon jumalanpalveluksessa, kun hän asetteli saarnassaan samalle tarjottimelle teiniraskaudet ja synnin sekä päälle päätteeksi vielä armon - kaikkien helpotukseksi. Lauloimme koko matkaseurue reippaasti alttarikuorona laulun kwangalin kielellä, ja vastaanotto oli riemukas.

Oli loma-aika, mutta tapasimme Nkurenkurun koulun oppilaita kertaamassa kokeisiin. Kuva: Eeva-Maria Muurman

Villieläinten elämää Etoshalla

Seuraavaksi venyteltiin kauloja oikealle ja vasemmalle, kun pääsimme tutustumaan Etoshan kansallispuistoon. Kuin keskellä elävää luontofilmiä ilmaantui lisää ja aina vaan lisää uusia eläimiä, joiden nimet listasin kännykän muistiinpanoihin. Autosta ei saanut puistossa poistua, mutta ei kyllä tehnyt mielikään, suoraan sanoen.

Leijonien ”best friend”, kuljettajamme **Stefan Eriksson** Koonono Matkat Oy:stä, olisi ehkä niiden kanssa pärjännytkin. Hän oli myös mestari tarkkailemaan heinikon kätköissä kulkevien eläinten - ja myös niitä etsivien autojen - liikkeitä, ja listani piteni pitenemistään.

Biologian ja maantieteen opettaja **Esa Teräväinen** hemmotteli seuruettamme vielä erityisillä tietoiskuilla linnuista ja muista luontokappaleista sekä kulloinkin ympäröivistä maisemista. Majoituspaikat Etoshalla olivat hauskan eksoottisesti turisteille sisusteltuja, tuli jotenkin Lapin reissut mieleen, vaikka teema oli eri. Uima-altaissa ei kukaan näyttänyt uivan, aamulla on liian kylmää ja ihmisten pitää kiirehtiä pois aitauksestaan näkemään eläimiä.

Swakopmund - merta ja hiekkaa

Jätimme hyvästit Etoshalle ja suuntasimme kohti Swakopmundia. Kaupunki on paikoin hyvin saksalaisen näköinen, viehättävä paikka, jossa useampi rakennus oli seissyt sijoillaan jo Selman aikana, kun Euroopasta tulleet laivamatkustajat seudulle rantautuivat. Majapaikkanamme oli Old Finnish School, jonka siistit suihkutilat ja keittiö näyttivät juuri remontoiduilta. Kaupungin liepeillä oli hiekkaa poskettomat määrät eri muodoissa, oli tasankoa ja valtavaa, autiomaasta kohti merta työntyvää dyyniä. Walvis Baystä pää-

Seepran suojaväri on komea. Kuva: Esa Teräväinen.

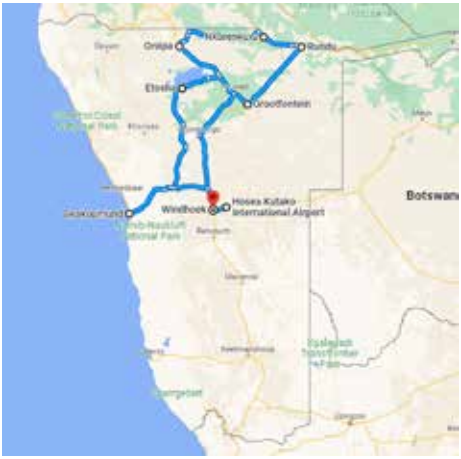
Flamingot Walvis Bayssa.
Kuva: Esa Teräväinen.

simme risteilylle ihmettelemään mahtavaa Atlanttia, monituhatpäisiä hyljepopulaatioita ja kelluvia osterifarmeja.

Paluumatkan mietteitä

Kiertomatka päätyi takaisin pääkaupunkiin, jossa käväistiin vielä Craft Centerissä matkamuisto-ostoksilla.

Reittikartta. Kaksi viikkoa, 3000 kilometriä

Hieman jälkeenpäin harmitti, ettei tullut hankituksi sieltä erästä kovin veikeää peltistä villisikaa. Matkan kokemuksia sulateltiin pääkaupungissa vielä yön yli ennen kotimatkaa. Kiertomatkalla majapaikka oli vaihtunut useaan otteeseen, ja olimme tämän tästä tien päällä. Vastoin ennakko-odotuksia en missään vaiheessa kokenut vaaraa tai mitenkään muuten turvatonta olotilaa.

Modernit maksamisen tavat ja muut matkailijalle tärkeät asiat olivat kunnossa, niin kuin myös ruokatarjonta ja siisteys tauko- ja majapaikoissa, joten matkailija voi keskittyä positiivisen uteliaana vastaanottamaan uusia kokemuksia.

Mielenkiintoinen havainto oli sekin, että oudossa paikassa ja kulttuurissa huomaa pohtivansa omia sanomisiaan ja tekemisiään, joukkoon kun ei oikein pysty sulautumaan vaikka yrittäisi. Samalla tunsin suomalaisena matkailijana Namibiassa, että olin aina sydämellisesti tervetullut.

Exploring Namibia on budget with Speedy

Earlier this year Todd Plummer wrote an intriguing article for Vogue, titled "Why Namibia should be on your travel radar in 2023." This came after well-known celebrities traveled to Namibia right after the pandemic, which undeniably played a big role in reviving the country's tourism sector and driving the hype of many people adding Namibia to their bucket lists. This includes football coach Jose Mourinho, F1 driver Lewis Hamilton as well as American actress Gabrielle Union-Wade and her husband, former professional basketball player Dwayne Wade, to name a few. People come here for the views, the open spaces and the chance to see Earth at its most primordial. For lack of a better word – the vibes (Plummer, 2023).

Text: *Olivia Heinonen.* Photos: *Olivia Heinonen* and *Joseph Amupala.*

Campsite pool in Sossusvlei.

I couldn't agree more with Plummer, even though I may be a bit biased being born in the country. Having traveled around quite a bit, Namibia definitely gives a vibe you cannot get anywhere else. This being said, most of us do not have deep pockets like celebrities, and cannot spend weeks with lavish accommodation and activities. Just a night in one of the country's most luxurious resorts like Habitas Namibia can cost up to 1,000 euros a night. But do not let this stop you from experiencing the country and having just as much fun on a smaller budget.

I have always wanted to explore the Namib Desert and see the famous dead forest of Sossusvlei, but I soon discovered that getting there would require a 4x4 vehicle, an experienced driver and camping gear. Of course, there are multiple accommodation options in the area, but after calculating all the costs my husband and I concluded that camping would be our best and cheapest option. After mentioning our travel plans to a few friends, Speedy´s name came up. **Consalo Hangula**, better known as Speedy, is a tour guide with over twelve years of experience both in Namibia and Angola. He has worked with local and international tour companies. Speedy knows right about every road in the country, which ones to take and which ones to avoid. He is also known for his participation in The Car Challenge driving from Cape Town to Marrakech. It didn't take much con-

Capturing the moment in Sossusvlei

vincing after that. We sat down with Speedy and told him all our wishes. He then made a travel itinerary, breaking down every cost to the dollar. He also suggested we take along two other friends to share costs on fuel, camping fees and food. Speedy also helped us plan all our meals in advance. In other words, he helped us plan the entire trip.

From driving through some rough gravel and sandy roads, setting up our tents and prepping our meals, Speedy made sure we enjoyed every minute. This trip ended up being one of the best road trips we´ve ever been on. Speedy also made sure to stop at all the iconic locations along the way, including Nauchas, Spreethoogte, Solitaire, Deadvlei, Maltahohe and Rehoboth. His humor and amazing tour guide skills kept us captivated throughout the trip.

Is Namibia on your 2024 travel bucket list, but the prices online are making you second guess the whole idea? If you cannot do self-drive, hiring a guide like Speedy is a good option. He will help you plan your trip on a budget that works for you. Also remember that you don't need to see the whole country at once. You can always go back for more adventures.

Contact Speedy:
agonsalez.awene@gmail.com

https://www.vogue.com/article/namibia-travel-guide

On the left from the top:
Consalo 'Speedy' Hangula;
Camping in Sossusvlei;
Sesriem Canyon.

Namibiasta naapuriin: Botswana

Namibiassa käydessä on mahdollista laajentaa matkaa myös naapurimaihin. Namibian pakettimatkojen yhteydessä on varsin tavallista käydä myös Victorian putouksilla. Viime kesänä minä ja mieheni seikkailimme omatoimisesti vähän syvemmälle Botswanaan ja Zimbabween. Tässä artikkelissa kerron kokemuksistamme Botswanassa.

Teksti: *Eeva-Maria Muurman*. Kuvat: *Esa Teräväinen*

Olen kiertänyt Namibiaa jo aika lailla ristiin rastiin, mutta ennen viime kesän matkaa oli vielä yksi iso aukko sivistyksessä: entinen Bushmanland, Tsumkwen seutu, missä Kalaharin sanit elävät. Kävimme Ju/'hoansi - elävässä museossa tutustumassa heidän kulttuuriinsa. Näidenkin sanien perinteinen elämäntapa on katoamassa: kun menimme museoon, oppaat kävivät ensin vaihtamassa roolivaatteet ylleen. Paljon vanhaa tietotaitoa siitä, miten luonnossa selviydytään, on kuitenkin vielä olemassa. Kuulimme

Sanien mailla: Tulentekoa Ju/'hoansin Living Museumissa.

erilaisista kasveista, mihin niitä voi hyödyntää, ja näimme omin silmin, miten tuli saadaan syttymään perinteisin keinoin. Tsumkwen seutu on syrjässä Namibiankin mittapuulla.

Vielä syrjemmässä on Doben rajaasema, josta menimme yli Botswanan puolelle. Normaali turistireitti kulkee etelämpää Buiteposin kautta tai pohjoisempaa Caprivin kaistaletta pitkin. Eräs matkatoimisto suorastaan kielsi ajamasta sitä reittiä, mitä kuljimme. Tie olisi heidän mukaansa läpipääsemätön. No, pitihän se sitten käydä kokeilemassa! Tie oli aivan normaalia hiekkatietä, mistä olisi selviytynyt kehnommallakin autolla. Tullimiehet saivat nyt hieman vaihtelua yksitoikkoisiin päiviinsä, kun kaksi kaukaa tullutta ulkomaan elävää tarjosi heille juttuseuraa hetkeksi. Muutenhan läpi kulkee vain paikallisliikennettä muutaman auton päivätahtia.

Botswanan maaseutua

Botswana on paljon “afrikkalaisempi” maa kuin Namibia. Valkonaamoja ei maaseudulla näy, ja asfalttitiet ovat monin paikoin kehnommassa kunnossa. Kun rahaa on säästetty päällystämällä vain kapeat ajokaistat suuntaansa, ilman pientareita siis, raskas liikenne rikkoo tien reunan ja vähitellen asfaltista irtoaa isompia ja isompia palasia. Teiden varsilla elämä soljuu perinteiseen tapaan. On hirssipeltoja, karjalaumoja ja aasikärryjä - ja paljon lapsia. Suurin osa Botswanaa on kuitenkin yhä kesytöntä luontoa.

Okavango Delta

Botswanan matkailun ykköskohde on Okavango Delta – Kavango-joen suu, jossa se laskee Kalaharin hiekan uumeniin. Sen liepeille mekin pyrimme. Olen asunut Kavango-joen varrella Namibiassa ja halusin nähdä myös maailmankuulun delta-alueen. Varsinainen deltaturismi on kuitenkin varattu vain niille, joilla on siihen varaa. Yö luksuslodgessa deltalla saattaa maksaa tuhansia euroja ja sinne lennetään pien-

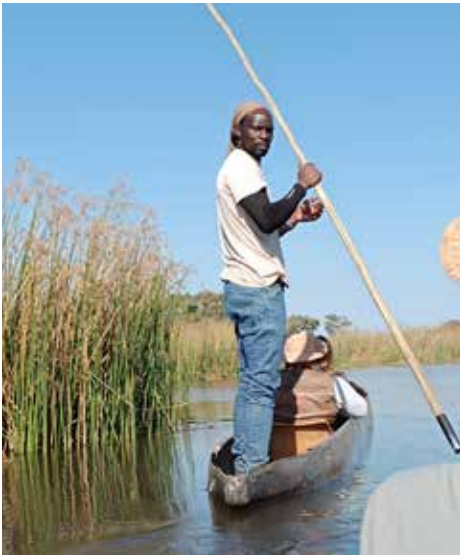

Virtahepo Okavango Deltalla.

koneilla. Meidän oli tyytyminen vähän halvempaan versioon, eikä aikabudjettiakaan ollut liikaa käytettävissä.

Maun on alueen turismin keskus, ja sieltä löytyy kohtuullisen halpojakin majataloja. Onnistuimme varaamaan mokororetken Maunista käsin. Niin sitten pääsimme aamutuimaan hytisemään safarijeepin kyydissä pomppuiselle tielle. Itse mokorokyyti oli kuitenkin todella rauhoittavaa lipumista deltan matalassa vedessä kaislojen välissä kulkevalla väylällä, paikallisen oppaan meloessa. Kauemminkin siinä olisi voinut olla ja rentoutua. Kuuntelimme virtahepojen mylvintää. Oppamme, Reborn, meloi riittävän turvallisen matkan päästä virtahevoista. Hän kertoi kauhujutun, miten oli melkein päässyt hengestään (siitä nimi Reborn). Eräs valokuvaaja oli halunnut saada hienommat kuvat veden valtiaista, mutta päätyi loppuiäkseen invalidiksi virtahevon hyökättyä ja rikottua kanootin. Reborn oli selvinnyt pienemmillä vammoilla. Retkeen sisältyi myös ”bush walk”. Pääsimme kävelemään saarella, mikä ei yleensä ole luonnonpuistoissa sallittua petojen takia.

Mokororetkellä Okavango Deltalla. Kuva: Eeva-Maria Muurman.

Moremin kansallispuistoon deltaalueen itäpuolella pääsee tutustumaan myös itse ajaen. Botswanassa puistot ovat kuitenkin paljon luonnontilaisempia kuin Namibiassa, myös tiet. Olen kiitollinen siitä, että saimme vuokratuksi erinomaisen maastoauton, joka selviytyi syvistä hiekkaisista urista hienosti siinä, missä toiset jäivät hiekkaan jumiin. Kun Namibian Etoshalla pääsee lähelle eläimiä ihan pikkuautolla, Botswanan Moremiin ei tosiaan kannata yrittää millä tahansa kulkupelillä. Myös muutama silta näytti siltä, että uskallanko ylittää vai en, mutta muutakaan reittiä läpi ei ollut. Eläimiä oli parhaiten puiston kauimmaisessa osassa veden äärellä, joten sinne asti kannattaa kyllä mennä. Teimme päiväretken Maunista käsin, mikä oli hieman liian lyhyt aika. Itse puiston portille ajaminen kesti jo pari tuntia, mutta majoitusvaihtoehdot Moremissa ovat niukat, liian kalliiksi hinnoiteltu majatalo tai oma teltta. Yölliset vessareissut krokotiilien ja leopardien asuinsijoilla eivät meitä houkutelleet.

Maunista itään

Maunista itään johtavan valtatien varteen on tehty juomakaivoja, jotka houkuttelevat norsuja, seeproja ja

Norsut kokoontuvat juomakaivolle.

antilooppeja. Siinä isot eläimet olivat laumoittain ja helpoimmin nähtävissä, vieläpä ilman luonnonpuiston pääsymaksua. Myöhemmin tien varressa avautuvat suuret Makgadikgadin suola-aavikot (Namibian Etosha Pania vastaavat), joissa tyhjyys jatkuu silmänkantamattomiin. Kävimme myös Natan linnustonsuojelualueella. Sadeajalla se olisi lintuparatiisi, kuivaan aikaan oli autiota.

Nokkelit impalan turkkia puhdistamassa Chobessa.

Ajoimme Francistownin kautta edelleen Zimbabween, josta tarinaa seuraavassa lehdessä. Paluumatkalla poikkesimme vielä Botswanaan kahteenkin otteeseen.

Chobe River Front

Osa Choben luonnonpuistosta sijoittuu Victorian putousten ja Caprivin kärjen väliin. Sieltä on ajettava läpi, jos mielii Namibiasta Zimbabween tai päinvastoin. Otimme hitaamman reitin jokivartta pitkin. Choben joenvarsitie on varmaan yksi Afrikan parhaista paikoista nähdä eläimiä, koska koko jokivarsi toimii niiden juomapaikkana. Namibiasta tutulla Etoshalla joutuu monesti ajamaan pitkät pätkät juomapaikalta toiselle jotain nähdäkseen, eikä sekään aina takaa, että eläimiä löytyy, vaikka kokonaisuutena Etoshalla toki näkee paljon. Jokivarressa eläimiä näkee pitkin matkaa. On norsuja, seeproja, kirahveja, paviaaneja, erilaisia an-

tilooppeja, virtahepoja, pahkasikoja ja niin edelleen. Botswanalaisen luonnonpuistopolitiikan mukaisesti tie vaatii nelivedon ja opasteet olivat varsin kehnot. Jouduimme taas ajamaan vähän safarirallia, jotta ehdimme portista ulos ennen sulkemisaikaa.

Tsodilo Hillsin kalliomaalaukset

Poikkesimme Botswanaan vielä toisen kerran Caprivin kaistaleen toisesta päästä ja saimme taas lisää leimoja passiin. Ympyrä sulkeutui siinä mielessä, että olimme jälleen sanien mailla. Tsodilo Hillsin kalliomaalaukset olivat jääneet kaihertamaan aikaisemmalta matkalta, ja nyt vihdoin ne oli päästävä näkemään. Viikkoa aikaisemmin ne olisivatkin jääneet näkemättä, sillä tien molemmin puolin oli roihunnut iso metsäpalo. Tsodilon vuoret nousevat keskeltä tasankoa yhtäkkiä ylös ja ovat alkuperäisasukkaille pyhiä vuoria. Hyväkuntoinen voisi saada kunnon vaelluksen helteessä ylös ja alas vuoren rinteitä. Opas katsoi hetken minua ja miestäni ja totesi, että mennään autolla… Emme siis päässeet näkemään kaikkea – eikä kukaan pääsisi, kalliomaalauksia lienee tuhansia – mutta aika monta maalausta mekin näimme. Yhtä kaikki on kiehtovaa ajatella, miten muinaiset sanit ovat selviytyneet keskellä karuja olosuhteita, ja siitä huolimatta heillä on riittänyt aikaa ja ajattelua taiteen ja uskonnon aloille. Jos minut heitettäisiin ilman autoa ja kaupasta ostettua evästä vaikeakulkuiseen maastoon, käärmeiden ja kärpästen keskelle, niin mitä mahtaisi käydä? Me suunnistimme monta kokemusta rikkaampina takaisin tuttuun ja turvalliseen Namibiaan.

Tsodilo Hillsillä on tuhansia kalliomaalauksia.

Takaako hyvä perustuslaki vahvan demokratian?

”Napoleon sanoi, että perustuslain pitää olla lyhyt ja epäselvä. Stalin sanoi, että perustuslain pitää olla pitkä ja epäselvä.” Näin aloitti oikeushistorian ja roomalaisen oikeuden emeritusprofessori Jukka Kekkonen alustuksensa Namibian oikeusvaltiokehityksestä Suomi-Namibia-Seuran syyskokouksessa.

Teksti ja kuva: *Timo Korhonen*

Namibian perustuslaki on poikkeuksellisen pitkä, 58 liuskaa. Monet namibialaiset pitävät sitä maailman parhaana. **Jukka Kekkonen** totesi Namibian perustuslain olevan pituudestaan huolimatta hyvin selkeä. Hän arveli pituuden johtuvan siitä, että jännitteisessä tilanteessa, maan itsenäistyessä, on perustuslain tarkkuudella haluttu rakentaa luottamusta eri kansanosien välille.

Jukka Kekkonen Suomi-Namibia-Seuran syyskokouksessa 26.11.2023.

Kekkonen luonnehti Namibian perustuslakia puolipresidentiaaliseksi. Hän kiinnitti huomiota presidentin huomattavan syvälle hallintoon ulottuvaan nimitysvaltaan. Sillä, joka voi nimittää virkamiehet, on erittäin suuri valta.

Puolipresidentiaalista on myös se, että presidentti on hallituksen jäsen ja toimii hallituksen puheenjohtajana. Pääministerin valta on ohuempi kuin pohjoismaisessa parlamentarismissa. Pääministeri johtaa hallituksen asioita suhteessa parlamenttiin, koordinoi hallituksen työtä sekä avustaa presidenttiä hallituksen tehtävien hoitamisessa. Pääministeri toimii hallituksen puheenjohtajana vain presidentin tai

varapresidentin ollessa estynyt. Puolipresidentiaalisessa mallissa tasavallan toimeenpanovalta kuuluu (yhdessä) presidentille ja hallitukselle.

Monella demokratian mittarilla Namibia on onnistunut lyhyen itsenäisyyden aikana erinomaisesti, mutta joitakin jännitteitä oikeusvaltion toteutumisessa on.

Suuret tuloerot luovat poliittisen jännitteen

Demokratian ja oikeusvaltion toteutumisen kannalta Kekkonen piti oleellisena sitä, että eri kansanosien todellisuudet eivät erkaannu liikaa toisistaan, tuloerot eivät ole liian suuret ja keskiluokka on maassa vahva. Vahva keskiluokka luo stabiiliutta yhteiskuntaan. Tässä suhteessa Namibian tilannetta voi pitää jännitteisenä. Vaikka maa on itsenäisyyden aikana pystynyt puolittamaan köyhyysrajan alapuolella olevien osuuden, maassa on silti maailman toiseksi suurimmat tuloerot.

Tuloerojen suuruus johtuu apartheidin pitkästä historiasta, jossa enemmistölle ei taattu kunnon koulutusta eikä oikeudenmukaista osuutta kansantulosta. Korona pahensi tilannetta entisestään. Maailmanpankin mukaan 200 000 ihmistä joutui köyhyyteen pandemian seurauksena.

Namibian yliopiston ekonomisti **Omu Kakujaha-Matundu** viittaa The Namibian -lehden tuoreessa haastattelussa samaan ongelmaan. Hänen mielestään nykyisen kaltaiset suuret varallisuuserot voivat ajan kuluessa vaarantaa yhteiskuntarauhan. "Se on ruutitynnyri, joka odottaa räjähdystä. Kun köyhyys alkaa purra, ihmiset menettävät kärsivällisyytensä". Kakujaha-Matundu arvioi, että seurauksena voi olla mielenosoituksia ja, jos tilanne edelleen pahenee, myös Namibiassa köyhät ihmiset voivat joutua terroristiryhmien värväyskohteeksi, jolloin maan sisäinen rauha voi vaarantua.

Monipuoluedemokratia muutoksessa

Namibia on monipuoluedemokratia, mutta vahvasti yhden puolueen hallitsema valtio, jossa Swapo on hallinnut itsenäisyydestä lähtien. Oppositiopuolueilla ei yleisesti katsota olevan todellisia mahdollisuuksia päästä valtaan. Kun Namibia itsenäistyi, se sai perinnöksi etnisten ryhmien mukaan jakautuneen väestön, ja useimmat poliittiset puolueet edustavat eri etnisiä ryhmiä. Alkujaan Pohjois-Namibiassa syntynyt Swapo on saanut kansallisen aseman itsenäisyystaistelussa hankkimansa roolin ansiosta.

Kansalaisvapaudet on Namibiassa suojattu vahvasti. Amerikkalainen demokratiakehitystä tutkiva Freedom House -järjestö on kuitenkin huomauttanut, että etniset vähemmistöryhmät ovat syyttäneet hallitusta sen suosivan ovambojen enemmistöryhmää palvelujen jakamisessa. Lisäksi sanit kärsivät suhteettoman suuresta köyhyydestä ja yhteiskunnallisesta syrjäytymisestä.

Muita ihmisoikeuksia koskevia huolenaiheita ovat naisten ja seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen jäsenten asema.

Aiemmin oppositiopuolueet ovat menestyneet heikosti valtiollisissa vaaleissa. Ennen vuoden 2019 vaaleja Swapo piti yli 2/3 enemmistöä parlamentissa, ja viimeisiä edellisissä vaaleissa presidentti sai yli 80 % äänistä. Vuoden 2019 parlamenttivaaleissa Swapo menetti ehdottoman enemmistönsä, ja parlamenttiin tuli edustajia yhdestätoista puolueesta. Samalla presidentinvaaleissa Swapon **Hage Geingobin** äänimäärä laski 56 prosenttiin. Vaikka oppositiopuolueet ovat edelleen heikkoja, muutos on ilmassa. Pääkaupunki Windhoekissa valtapuolue on menettänyt kannatustaan. Myös vuoden 2020 paikallisvaaleissa Swapon kannatus ohentui. Näin tapahtui esimerkiksi monille suomalaisille tutuissa Pohjois-Namibian Oniipassa, Oshakatissa ja Ondangwassa.

Vakaa demokratia

Freedom house -järjestö on kehittänyt demokratiaindeksin, jolla se kuvaa kansalaisvapauksia ja kansalaisoikeuksia. Järjestö toteaa, että Namibia, Botswana ja Etelä-Afrikka poikkeavat näiden vapauksien suhteen koko muusta Afrikasta ja arvioi maiden olevan kansalaisoikeuksien ja -vapauksien osalta Ranskan, Puolan ja USA:n tasolla. Etelä-Afrikka ja Botswana ovat tällä indeksillä mitattuna Afrikan maiden kärjessä ja Namibia kolmantena. Freedom House kuvaakin Namibian demokratiaa hyvin vakaaksi.

Freedom House arvioi vuosittain julkaistavassa Freedom in the World -raportissaan ihmisten poliittisten oikeuksien ja kansalaisvapauksien saatavuutta 210:ssä maassa. Kun raportissa täydet sata pistettä saa vain muutama maa, kuten Suomi, saa Namibia 77 pistettä, mikä on alueen kärjessä. Vain Etelä-Afrikka saa hieman paremman tuloksen, 79 pistettä. Lähimaista Botswana saa 72, Sambia 54 ja Angola 28 pistettä.

Freedom House tutkii myös vaalien vapautta 12-portaisella asteikolla. Perusteina ovat vapaus asettaa ehdokkaita, vapaus äänestää ketä haluaa, vaalien oikeudenmukaisuus ja äänioikeuden laajuus. Tällä asteikolla Namibia saa 11 pistettä 12 mahdollisesta. Tällä mittarilla vaalien vapaus on Namibiassa suurempi kuin esimerkiksi Yhdysvalloissa, joka saa vain tuloksen 10/12.

Onko Namibiassa korruptiota?

Vaikka eri mittareilla Namibia on vakaa demokratia, ja kansalaisvapaudet toteutuvat, ovat riippumattoman Ghanassa toimivan Afrobarometer-instituutin mukaan namibialaisten käsitykset maan parlamentista monissa suhteissa kriittisiä. Ne heijastavat luottamuksen heikkenemistä poliittisiin instituutioihin. Afrobarometer-tutkimuksen mukaan peräti 80 % namibialaista uskoo, että

useat parlamentin jäsenet ovat sotkeutuneet korruptioon.

Näkemykseen ehkä vaikuttaa meneillään oleva, kalastusoikeuksiin liittyvä korruptio-oikeudenkäynti, jossa kaksi ministeriä on syytettynä merkittävien lahjuksien ottamisesta islantilaiselta kalastusyhtiöltä.

Transparency International -järjestön vuoden 2022 globaalissa korruptiolistauksessa Namibia on 180:n maan joukossa korruption vähyydessä sijalla 59. Se voi kuulostaa heikolta, mutta sijoitus on Afrikan maista kuudenneksi paras. Namibian edellä ovat vain sijalla 23 Seychellit, jaetulla sijalla 35 Botswana ja Kap Verde, sijalla 54 Ruanda sekä sijalla 57 Mauritius. Botswanaa lukuun ottamatta muut Namibian naapurimaat ovat korruptioindeksissä selkeästi heikommilla sijoilla, Etelä-Afrikka sijalla 72, Angola sijalla 114 ja Sambia sijalla 116.

Afrikan vapain lehdistö

Reporters Without Borders (RSF) toteaa, että Namibiassa lehdistönvapaus on turvattu vahvasti. Maan poliittinen ja lainsäädännöllinen toimintaympäristö takaa median vapauden. Namibia onkin pitkään sijoittunut erinomaisesti RSF:n World Press Freedom -indeksissä. Maa on tuossa indeksissä ensimmäisellä sijalla Afrikan maista ja sijalla 22 koko maailman maista, heti Saksan jälkeen ja juuri ennen Ranskaa. Vertailun vuoksi voi mainita, että Etelä-Afrikka on sijalla 25, Botswana sijalla 65, Sambia sijalla 87 ja Angola sijalla 125.

Toimittajat ovat kuitenkin olleet huolissaan siitä, että nykyisen presidentin aikana valtion joukkovalvontavaltuuksia on lisätty, ja yksityisyyden suoja voi olla uhattuna uusien sääntelymekanismien myötä. Namibialainen The Institute for Public Policy Research (IPPR) on kiinnittänyt huomiota myös siihen, että nykyaikainen puhelimien paikannus voi vaarantaa toimittajien lähdesuojan. Tämä ei tietenkään ole vain namibialainen ilmiö, vaan osa digitaalisuuden varjopuolia.

Matka jatkuu

Monilla mittareilla Namibia on demokratia- ja oikeusvaltiokehityksessä paitsi kärjessä Afrikan maista, myös joillakin mittareilla aivan kärjessä koko maailmassa.

Maan perustuslaki alkaa sanoin: ”Vapauden, oikeudenmukaisuuden ja rauhan kannalta on välttämätöntä tunnustaa kaikkien ihmiskunnan jäsenten ihmisarvo sekä yhtäläiset ja luovuttamattomat oikeudet: oikeus elämään, vapauteen ja onnen tavoitteluun rodusta, ihonväristä, etnisestä alkuperästä, sukupuolesta, uskonnosta, vakaumuksesta tai sosiaalisesta tai taloudellisesta asemasta riippumatta.” Matka jatkuu.

Avara ja ystävällinen eteläinen Afrikka kutsuu! Tervetuloa!

Räätälöimme sinulle tai ryhmällesi hienon ohjelman ja sopimuksen mukaan hoidamme lento-, auto- ja majoitusvaraukset ja haluttaessa myös oppaan.

Osallistu opastamallemme pakettimatkalle.
12 – 17 päivän pituisen matkan hinta alkaen 2100 €, sisältäen laajan kiertomatkan ilmastoidussa autossa, hyväntasoisen ja turvallisen majoituksen aamiaisineen, päivällisineen ja juomineen sekä suomalaisen oppaan. Telttailijalle alennusta. Lentolipun hinta erikseen.

Katso lisää sivuiltamme www.koonono.com tai pyydä esite.

Koonono Matkat Oy

Myllärintanhua 1 F 20, 00920 Helsinki
stefan@koonono.com, 045 123 8272
olle@koonono.com, 050 4656 152

Jäsen-maksu 2024:

Jäsenmaksu 25€/vuosi, opiskelijat 15€/vuosi

Hei!

Vuoden 2023 jäsen-maksujakin puuttuu vielä! Tarkastatko tiliotteeltasi onko suorituksesi vielä lähtemättä. Voit maksaa molemmat kerralla. Vuoden 2023 jäsenmaksu on 20€ (opiskelijat 10€).

Kiitos maksaneille!

Jos/kun osoitteesi muuttuu, niin voitko ystävällisesti kertoa vanhan ja uuden osoitteesi sähköpostilla: suominamibiaseura@gmail.com

TILISIIRTO. GIREERING

Saajan tilinumero / Mottagarens kontonummer: IBAN FI48 8000 1970 1254 81 — BIC

Saaja / Mottagare: SUOMI-NAMIBIA-SEURA

Maksajan nimi ja osoite / Betalarens namn och adress

JÄSENMAKSU 2024
Eräpäivä 31.1.2024

Jos maksat muulta kuin omalta tililtäsi, merkitse viestikenttään oma nimesi.

Allekirjoitus / Underskrift

Viitenumero: 31697

Eräpäivä: 31.1.2024

Euro: 25,00 €

Tililtä nro / Från konto nr

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.

Lähettäjä:
Suomi-Namibia-Seura
Rauhanasema
Veturitori
00520 HKI

Liity jäseneksi !

Olisiko ystäväpiirissäsi ketään Namibiasta kiinnostunutta, jota voisit myös pyytää mukaan?

Jäsenmaksu vain 25€ /vuosi
Ilmoita osoitteesi sähköpostilla suominamibiaseura @gmail.com

Kuva: Salvatore Gebbia, Pexels